

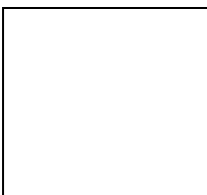
UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 23.08. 1939 v Moskvě byl podepsán pakt Molotov-Ribbentrop – smlouva o neútočení mezi Sovětským svazem a nacistickým Německem
- 24.08. 1961 první oběť po postavení Berlínské zdi – 12 dní po uzavření hranic do Západního Berlína byl zabit při pokusu o útěk na západ občan NDR Günter Litfin
- 25.08. 1688 † Admirál sir Henry Morgan, waleský námořní pirát, jeden z nejproslulejších a neúspěšnějších námořních lupičů
- 26.08. 1278 † Přemysl Otakar II., český král, umírá v bitvě na Moravském poli
- 27.08. 1874 * Carl Bosch, německý chemik, nositel Nobelovy ceny († 26.4. 1940)
- 28.08. 1551 * Václav Budovec z Budova, jeden z předních účastníků stavovského povstání, byl popraven 21. června 1621 na Staroměstském náměstí rukou kata Jana Mydláře. Nejprve mu byla uřáta ruka na připomínku porušení přísahy věrnosti císaři a potom byl sťat, jeho hlavu přibil kat na Staroměstskou mosteckou věž, kde zůstala až do listopadu 1631.
- ▶ Svatý Augustin udělá z tepla stín.
 - ▶ O svatém Augustinu léto opouští krajinu.
- 29.08. 1831 Michael Faraday objevil elektromagnetickou indukci, jeho objev byl významný v tom, že doposud se elektrická energie vyráběla pouze chemickou metodou z baterií, Faraday tak dal teoretický základ pro všechny elektromotory a dynamy
- 30.08. 1918 Fanny Kaplanová spáchala neúspěšný atentát na Vladimíra Iljiče Lenina, což vyvolalo vlnu tzv. rudého teroru
- 31.08. 1939 fingované přepadení německé vysílačky v Glivici příslušníky SS v polských uniformách se stalo záminkou k německému útoku na Polsko
- ▶ Po hojných deštích v září osení zimní se podaří.
 - ▶ Bouřky v září - na jaře mnoho sněhu.
- 01.09. 1456 † Petr Payne, Angličan ve službách husitské revoluce, zvaný Mistr Engliš, teolog a reformátor, příznivec Viklefa, který přijel na počátku husitské revoluce do Prahy a stal se jejím významným představitelem, někdy je označován za diplomata husitské revoluce
- ▶ Jaké počasí o Jiřím panuje, takové celý měsíc se ukazuje.
- 02.09. 1347 Karel IV. korunován českým králem
- 03.09. 1948 † Edvard Beneš, československý prezident (* 28. května 1884)
- 04.09. 476 zánik západořímské říše: Romulus Augustus, poslední západořímský císař byl sesazen germánským vojevůdcem Odoakerem
- 05.09. 1698 po svém návratu ze západní Evropy zakázal ruský car Petr Veliký nošení vousu jako nevhodné. Protože se jeho nařízení nesetkalo v zemi s kladným ohlasem, zavedl za několik měsíců nato daň z vousu.

Řešení hádanky z minulé Hřivny:

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Dokážete rozdělit čtverec na sedm úplně shodných dílů?

HŘIVNA

18 / 10

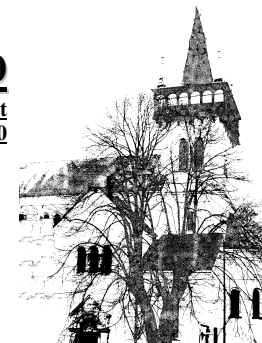
srpen - září 2010

www.farnost.semily.net

administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 23.8.2010 do 5.9.2010

den	hod.	úmysl
23.08.	pondělí	-----
24.08.	úterý	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola KA 18:00 za † Františka a Katarínu
25.08.	středa	KA 8:00 za † Demetera Pleška TT 17:00 na úmysl
26.08.	čtvrtek	KA 8:00 za † Zdeňka Stehlíka a Annu Nechanickou
27.08.	pátek	KO 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci
28.08.	sobota	Památka sv. Augustina DD 13:30 za farní společenství KO 18:00 za † Josefa a Barboru Španihelovy
29.08.	neděle	22. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 8:30 za Milenu Plachtovou a rodiče TT 10:00 na úmysl
den	hod.	úmysl
30.08.	pondělí	-----
31.08.	úterý	KA 18:00 za † Emilií Bajzíkovanou
01.09.	středa	KA 8:00 za duše v očistci TT 17:00 na úmysl
02.09.	čtvrtek	KA 8:00 za Jana Hladíka a syna
03.09.	pátek	Památka sv. Řehoře Velikého KO 18:00 na dobrý úmysl
04.09.	sobota	KA 8:30 za † Viktora a Štefánii DD 13:30 za farní společenství KO 18:00 za † Jana a Karolínu
05.09.	neděle	SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA KO 8:30 za farní společenství TT 10:00 za Františka Prokúpku a syna s manželkou

- pátek 3.9. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:00
- neděle 5.9. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank - adorace v kapli 14:00 – 16:00

SVATÝ JILJÍ (1.9.)

(latinsky Ægidius) - (? 640 - ? 710), mnich a poustevník, jeden z nejoblíbenějších středověkých světců, jeden ze Čtrnácti svatých pomocníků.

Podle legendy se narodil v Athénách v Řecku jako syn bohatých rodičů. Již jako chlapec projevoval mimořádnou dobročinnost. Když rodiče zemřeli, rozdal všechno jmění chudým a rozhodl se sloužit Bohu v ústraní jako poustevník.

Odplul do Galie a odebral se do Arles k tamějšímu biskupovi. Ten jej dva roky vzdělával ve víře a v meditacích. Poté odešel k řece Gardě, kde žil jako poustevník. Cestou potkal poustevníka Veredemuse, který jej dále vzdělával ve zbožnosti a křesťanských ctnostech.

Nejprve žili společně, ale o jejich přítomnosti se brzy dozvěděl celý kraj a přicházelo za nimi mnoho poutníků. Jiljí toužil po větší samotě a tak se odebral do osamělejší části tehdejšího pralesa. Usadil se v jeskyni a podle legendy se živil mlékem ochočené laně.

Panovník, podle legendy vizigótský král Flavius Vamba, na lovu vystřelil na laň, ale omylem postřelil Jiljího. Král si poustevníka oblíbil a na místě, kde jej postřelil, nechal vystavět klášter, jehož se Jiljí stal opatem a řídil jej řeholními pravidly svatého Benedikta.

Svátek má 1. září a s jeho jménem je spojena řada pranostik. Jeho nejčastějšími atributy jsou laň, jelen a šíp.

ABY BÍLÁ BYLA BÍLÁ

Nešlo mi na rozum, proč prvňáček Honzík ráno vstává dřív, než musí a spěchá do školy. Jinak je úplně normální, na šprta rozhodně nevypadá. Vysvětlil mi to. Ve třídě mají tři počítače, a kdo dřív přijde, ten se k nim před vyučováním dostane.

To za nás nebylo, tenkrát si kluci museli se školní nudou poradit jinak. Například smáčeli holkám copánky v kalamářích. Takovým neplechám, jakož i kaňkám a rozskřípaným perům, je definitivně odzvoněno. Ale právě ony kalamáře byly v jedné naší hodině přírodopisu neodmyslitelnou součástí zajímavého pokusu, který se mi vryl do paměti na celý život.

Na louce jsme natrhali sněhobílé sasanky a ty pak ve třídě rozdělili do kalamářů s inkoustem modrým, červeným, zeleným a černým. Začala fáze pozorovací. Ve vázičce s čistou vodou zůstaly květy bílé, ty v kalamářích se postupem času zbarvily. Černé květy se nám ani trochu nelíbily. Když to šlo tam, musí to jít i zpátky - usoudili jsme, a černým sasankám poskytli čistou vodu. Nepomohlo to. Z černé byla nanejvýš tmavošedá, avšak někdejší krásy sasaneček jsme už nedocílili.

I když původním záměrem školního pokusu nebylo nic jiného, než žákům názorně vysvětlit fyziologii rostlin, můžeme z něj vyvodit závěr další. Pomineme-li problém dědičného hříchu, lze tvrdit, že všichni přicházíme na svět jako krásné bílé sasanky. To nám však vydrží zpravidla jen do chvíle, než jsme schopni používat rozumu a svobodné vůle. Pak se začneme zbarvovat kromě jiného i vlivem prostředí, ve kterém se nacházíme a kterému, v důsledku onoho dědičného hříchu, více či méně podléháme.

Pokud bychom v této nepřijemné situaci měli k dispozici pouze přirozené možnosti nápravy, utrpěné škody na kráse našich duší by byly stejně nezvratné, jako u těch

ošklivě černě zbarvených sasaneček. Mohli bychom jen litovat, nic víc. Avšak lítost, která by nenašla adresáta v nekonečně milosrdném Bohu, by nám byla k ničemu. Bezvýhodnost takové situace by nepochybně byla zdrojem našeho trvalého trápení a časem i příčinou rezignace.

Je nutno vzít na vědomí, že pouhými přirozenými prostředky bělobu našich „sasaneček“ obnovit nemůžeme. Na to prostě nemáme. Naštěstí ale máme k dispozici stoprocentně účinný prostředek nadpřirozený. Záleží na každém jednotlivci, zda jej přijme nebo jím pohrdne. Veškerou „ošklivou čern“ z nás Ježíš sejmul a dobrovolně vzal na sebe. Z lásky k nám se právě kvůli té naší jinak nesmazatelné „černi“ nechal přibít na kříž. Zřejmě to byl jediný možný způsob, jak docílit, aby naše bílá byla opět bílá.

Z Boží strany jsou pro každého z nás dveře otevřené. Nikdo není ze záchrany předem vyloučen. Všem bez výjimky se nabízí věčný život v ráji, připraveném pro „bílé sasanky“. Nabízí, ale nevnučuje. V plném rozsahu zde platí: každý svého štěstí strůjcem. Je to neuvěřitelné, ale je to tak - Bůh nás miluje takové, jací jsme. Ušmudlané, ušpiněné, ošklivé černé sasanky. S radostí si nás sám osobně a vlastnoručně vybělí. Ovšem s jednou podmínkou: že mu to dovolíme.

(Marie Svatošová)

SPOČINOUT V HLOUBI SVÉHO SRDCE

Hlubina lidského srdce je nezměrná. Již sama jeho přirozenost je nekonečná, protože vychází z nekonečnosti Boží. Náš život dostane smysl teprve tehdy, budeme-li se snažit objevit hlubinu svého srdce, střed své bytosti. Starý člověk v nás musí prodělat transplantaci srdce, má-li objevit svůj původ.

Efrém Syrský (306-373) říkával, že když Bůh stvořil člověka, vložil do hlubin jeho srdce celé nebeské království. Úkolem člověka je kopat dostatečně hluboko a objevit skrytý poklad, který v sobě nosí.

Boha nalezneme pouze tehdy, začneme-li hledat tajemný prostor ve svém nitru. Pronikneme-li dostatečně hluboko, nalezneme bránu do království Božího. U brány nás čeká sám Bůh. Nejjistější způsob, jak se tam dostat, je vyhradit si denně čas pro vnitřní modlitbu.

Jakmile jsme dospěli do svého srdce, měli bychom se pokusit v něm zůstat a zabydlet se tam. Není to samozřejmě snadné. Naše rozličné úkoly ve světě nás často nutí žít tak, že se naše pozornost pohybuje ve značné vzdálenosti od hlubin srdce. Kotvíme-li ale pevně ve svém nitru, nemusíme žít v roztržitém stavu. Naše srdce ať je zakotveno v Boží nekonečnosti a Božím mlčení uprostřed všech vnějších povinností.

Takovou spolehlivou základnu však vybudujeme jen tehdy, nebudeme-li často dělat nic jiného, než že vytrváme v srdci před Bohem.

(Wilfrid Stinissen - z knihy „I dnes je den boží“)

*Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina,
nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové,
běží bez únavy, jdou bez umlčení.*

(Izaiáš 40,31)